

Sygn. akt. II K 185/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2015r.

Sąd Rejonowy w Lesku , Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wioletta Staszczak

Protokolant : Edyta Malczak

z udziałem prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lesku Moniki Kaszubowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 22.12.14, 12.01.15r., 25.03.12.15r. ,1.04.15r., 6.05.15r.

sprawy

R. M. s. A. i S. z d. K.,

ur. (...) w S., pesel (...)

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 10 września do 8 grudnia 2012r. w Szwecji pod adresem K. (...),(...) G. T., działając z góry powziętym zamiarem przywłaszczył sobie pieniądze w kwocie 23.912,35 koron szwedzkich tj.około 10.999,68 złotych przekazanych mu przez A. B. tytułem zaliczek za pracę dla W. Ł., A. K., W. M., J. S., H. O. i G. Ś., czym działał na szkodę wyżej wymienionych

tj. o przestępstwo z art.284 § 1 kk w zw.z art.12 kk

II. w okresie od 9 grudnia 2012r. do stycznia 2013r. w L. woj. (...) działając z góry powziętym zamiarem przywłaszczył sobie pieniądze w łącznej kwocie około 15.319,38 złotych przekazane mu na konto bankowe jego żony przelewami bankowymi przez A. B. jako wynagrodzenia dla W. Ł. (1), A. K., W. M., J. S., H. O. i G. Ś., czym działał na szkodę wyżej wymienionych

tj. o przestępstwo z art.284 § 1 kk w zw.z art.12 kk

I. u z n a j e

oskarżonego R. M. za winnego tego, że w okresie od 22 września 2012r. do 10 stycznia 2013r. na terenie Szwecji oraz w L., woj. (...) działając w warunkach ciągu przestępstw, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył dla siebie pieniądze w łącznej kwocie 22 501,07 złotych stanowiące wynagrodzenie dla W. Ł. (1), A. K., W. M., J. S., H. O. i G. Ś. za wykonane na terenie Szwecji roboty budowlane, czym działał na szkodę wyżej wymienionych, a to :

-w okresie od 22 września 2012r. do 10 stycznia 2013r. przywłaszczył dla siebie na szkodę A. K. kwotę 12.742,20 koron szwedzkich, tj.około 6.243,70 złotych

- w okresie od 29 października 2012r. do 10 stycznia 2013r. przywłaszczył dla siebie na szkodę W. Ł. (1) kwotę 6864,56 koron szwedzkich, tj. około 3363,68 złotych

-w okresie od 29 października 2012r. do 10 stycznia 2013r. przywłaszczył dla siebie na szkodę H. O. kwotę 6869,56 koron szwedzkich, tj. około 3366,08 złotych

-w okresie od 29 października 2012r. do 10 stycznia 2013r. przywłaszczył dla siebie na szkodę G. Ś. kwotę 6869,56 koron szwedzkich, tj. około 3366,08 złotych

-w okresie od 12 października 2012r. do 10 stycznia 2013r. przywłaszczył dla siebie na szkodę W. M. kwotę 4385,92 koron szwedzkich, tj. około 2.149,10 złotych

-w okresie od 12 października 2012r. do 10 stycznia 2013r. przywłaszczył dla siebie na szkodę J. S. kwotę 8.188,74 koron szwedzkich, tj. około 4.012,48 złotych

a stanowiącego występki z art.284§2 kk w zw. z art.91§1 kk i za to na podstawie art.284§2 kk

s k a z u j e

go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt.1 kk warunkowo zawiesza wobec oskarżonego wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 4 (czterech) lat

III. na podstawie art. 72§2 kk zobowiązuje oskarżonego do częściowego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz :

-pokrzywdzonego A. K. kwoty 5.000 (pięć tysięcy) złotych

pokrzywdzonego W. Ł. (1) kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych

pokrzywdzonego G. Ś. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych

pokrzywdzonego H. O. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych

pokrzywdzonego W. M. kwoty 1.500 (jeden tysiąc pięćset) złotych

pokrzywdzonego J. S. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych

w terminie 1(jednego) roku od uprawomocnienia się wyroku

IV. na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r., Nr 49, poz.223 z zm.) zwalnia oskarżonego częściowo od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w ten sposób, że zasądza od niego wydatki, a zwalnia od opłaty

Sygn. akt. II K-185/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 maja 2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony R. M. wraz ze swoim synem Ł. M. i A. K. w dniu 13 września 2012r. pojechali do Szwecji i tam od następnego dnia rozpoczęli prace wykończeniowe w domu jednorodzinnym w S. pod adresem T. K.(...)jako podwykonawcy firmy (...) prowadzonej przez M. P. i A. B.. W tym składzie trzyosobowym pracowali przez okres 2 tygodni. Ponieważ prace wolno się posuwały za namową B. i P. oskarżony zadzwonił do G. Ś. i H. O. informując ich o pracy w Szwecji i przekazał, że jest to praca przy robotach budowlano-wykończeniowych za 70-75 koron szwedzkich za godzinę. Podobną informację o tym, że może podjąć taką pracę w Szwecji A. K. przekazał W. Ł. (2). W dniu 26 września 2012r. Ł., Ś. i K. wyruszyli samochodem do Szwecji i na drugi dzień przybyli na miejsce. Na budowie zastali oskarżonego R. M. , jego syna Ł. i A. K., którzy pokazali im jakie prace będą wykonywać. Następnie na budowę przyjechał W. B., brat A. B., który zawiózł ich do miejsca zakwaterowania. Według uzyskanej od W. B. informacji mieszkanie miało być

nieodpłatne. B. zapytał się ich wówczas czy będą pracować jako odrębna brygada czy też będą pracować wraz z R. M. i pozostałymi. Wówczas odpowiedzieli, że będą pracować wraz z pozostałymi. W dniu 28 września 2012r. Ł., Ś. i O. przystąpili do pracy razem z K., oskarżonym i Ł. M.. Wówczas okazało się, że mają otrzymywać wynagrodzenie od wykonanej pracy. Po tygodni czasu tj. od 6 października 2012r. dołączyli do nich J. S. i W. M.. Oni również zostali zakwaterowani tam gdzie mieszkali już W. Ł. (1), G. Ś. i H. O. i wszyscy oni dojeżdżali z miejsca zakwaterowania do pracy samochodem W. Ł. (1). Ponieważ oskarżony wraz z synem i A. M. (1) mieszkali obok siedziby firmy uzgodniono, że to właśnie R. M. będzie przekazywał B. i P. cenę za jaką będzie wykonywana dana praca. Przyjęto także, że wszyscy pracują za takie same wynagrodzenie, a koszty paliwa ponoszą pasażerowie, a nie mieli natomiast płacić za paliwo właściciele samochodów, tj. W. Ł. (1) i oskarżony. Odnośnie kosztów paliwa to były one czasowo pokrywane przez firmę (...), ale miały zostać odliczone od wynagrodzenia. W czasie pracy w Szwecji otrzymywali także raz w tygodniu zaliczki. Zaliczki te wypłacane były na ręce R. M., który z kolei wypłacał je pozostałym w różnych kwotach od 200 do 500 koron szwedzkich.

(dowód: częściowe wyjaśnienia oskarżonego R. M. (k.350-351) oraz -zeznania świadków: A. K., W. M., W. Ł. (1) (k.351-352), G. Ś. (k.353v-354), H. O. (k.440-441,k.116, k.37), J. S. (k.352v-353, k.99),

Kwoty wypłaconych zaliczek oraz pobranego paliwa notował W. Ł. (1) (dowód: zeznania pokrzywdzonych, zeszyt k.231)

Zaliczki były wypłacane przez W. B. z bankomatów m.in. w dniach: 22.09.12-2.000 koron, 4.10.12- 2.000 koron, 19.10.12r.-2.000kr., 24.10.12-3.000 koron, 30.10.12-4.000 koron, 8.11.12-2000 koron, 12.11.12r.-2.000 koron, 22.11.12r.-3.000 koron, 01.12.12-2.000 koron,, 3.000 koron, 1.000 koron(data nieczytelna),a część wypłat została pokwitowana na piśmie przez R. M. i są to kwoty 2.000 koron (bez daty k.223), 500 koron, 500 koron (bez daty k.227),4.000 koron (bez daty, k.224) , 4.000 koron bez daty k.228), ,2.000 koron (bez daty k.226 (dowód: zeznania świadka A. B. k.219-220, dokumenty bankomatowe oraz dokumenty potwierdzające odbiór kwoty k.222-232)

Jako pierwsi ze Szwecji w dniu 19 listopada 2012r. wyjechali Ł. M. i W. M., potem w dniu 28 listopada 2012r. W. Ł. (1), G. Ś. i H. O.. Przy wyjeździe okazało się, że zakwaterowanie było jednak odpłatne i za wyjątkiem W. M., który był najkrócej i zapłacił 1500 koron szwedzkich i A. K., który zapłacił 2100 koron szwedzkich pozostali mieli zapłacić po 2.000 koron szwedzkich. Do 8 grudnia 2012r. zostali J. S., oskarżony i A. K., którzy mieli wykonać jeszcze dodatkową pracę przy budowie nowego biura za kwotę 20.000 koron szwedzkich, ale ponieważ nie pomalowali ścian otrzymali 18.000 koron szwedzkich

(częściowe wyjaśnienia oskarżonego R. M. (k.350-351),zeznania świadków: A. K., W. M., W. Ł. (1) (k.351-352), G. Ś. (k.353v-354), H. O. (k.440-441,k.116, k.37), J. S. (k.352v-353, k.99),

W czasie pracy w Szwecji zaliczkowane wynagrodzenie i wydatki, w tym także koszty paliwa i zaliczki na powrót do domu u pokrzywdzonych kształtowały się następująco:

A. K. – pracował od 14.09.12r. do 8.12.12r.

zaliczka: -8.000 koron szwedzkich

mieszkanie : 2.000 koron szwedzkich

paliwo: 2.000 koron szwedzkich

H. O. –pracował od 28.09.12r. do 28.11.12r.

zaliczka: -4407 koron szwedzkich

mieszkanie : 2.000 koron szwedzkich

paliwo: 1502 koron szwedzkich

W. Ł. (1) –pracował od 28.09.12r. do 28.11.12r.

zaliczka: -4407 koron szwedzkich

mieszkanie : 2.000 koron szwedzkich

paliwo: 302 koron szwedzkich

G. Ś. –pracował od 28.09.12r. do 28.11.12r.

zaliczka: -4407 koron szwedzkich

mieszkanie : 2.000 koron szwedzkich

paliwo: 1502 koron szwedzkich

W. M. – pracował od 06.10.12r. do 19.12.12r.

zaliczka: -3323 koron szwedzkich

mieszkanie : 1.500 koron szwedzkich

paliwo: 1270 koron szwedzkich

J. S. –pracował od 06.10.12r. do 08.12.12r.

zaliczka: -4407 koron szwedzkich

mieszkanie : 2.000 koron szwedzkich

paliwo: 1420 koron szwedzkich

(zeznania świadków: A. K., W. M., W. Ł. (1) (k.351-352), G. Ś. (k.353v-354), H. O. (k.440-441,k.116, k.37), J. S. (k.352v-353, k.99, zapiski w zeszycie k.231,

Za pracę wykonaną przy robotach wykończeniowych przez wszystkich tam pracujących, a to A. K., Ł. M., W. M., W. Ł. (1), G. Ś., H. O., J. S. i oskarżonego R. M. firma (...) reprezentowana przez A. B. wypłaciła **188.268 koron szwedzkich**, z których kwota 18.000 koron przeznaczona była do podziału wyłącznie dla oskarżonego, A. K. i J. S. za wybudowanie nowego biura.

Przed wyjazdem A. B. z oskarżonym R. M. rozliczył się w ten sposób, że w trakcie rozmowy spisali na kartce papieru zestawienie dotychczasowych wydatków z tytułu zaliczek na poczet wypłaty oraz za paliwo oraz wynajmu (hyra) tak, że do zapłaty po odliczeniu wykonanych przelewów została kwota 56.767 koron. Następnie oskarżony pobrał jeszcze w gotówce od A. B. kwotę 10.000 koron. W trakcie tych rozliczeń nie zostały jeszcze ujęte zaliczki w wysokości 16.000 koron w gotówce pobranej za pośrednictwem W. B. oraz 2959 koron zapłaconych przez firmę (...) za benzynę na powrót do domu zatankowaną do samochodu oskarżonego, o czym świadczy korespondencja mailowa z dnia 17.12.12 r.

(dowód: zeznania świadków: A. B. (k.416-418,183, 219-221), W. B.(k.34), M. P. (k.181)-potwierdzenia wypłat bankomatowych k.222-232

-rozliczenie pisemne(k.231)korespondencja mailowa k.232-233,zestawienia operacji bankowej k.60-63)

W Polsce pokrzywdzeni otrzymali następujące kwoty w przeliczeniu na korony szwedzkie:

A. K.-6956 koron szwedzkich

H. O.- 5860 koron szwedzkich

W. Ł. (1)-7065 koron szwedzkich

G. Ś. -5860 koron szwedzkich

W. M.-5.000 koron szwedzkich

J. S.-8043 koron szwedzkich

(dowód: zeznania świadków: A. K., W. M., W. Ł. (1) (k.351-352), G. Ś. (k.353v-354), H. O. (k.440-441,k.116, k.37), J. S. (k.352v-353, k.99, A. M. (2),.),

Przyjmując, iż przy robotach wykończeniowych w S. pod adresem T. K.(...), bez uwzględnienia okresu robót wykonanych w grudniu 2012r. przez oskarżonego oraz A. K. i J. S.:

A. K.- pracował 10 tygodni

H. O.- pracował 8 tygodni

W. Ł. (1)- pracował 8 tygodni

G. Ś. – pracował 8 tygodni

W. M.- pracował 6 tygodni

J. S.- pracował 7 tygodni

Ł. M. pracował 9 tygodni

oskarżony R. M. pracował 10 tygodni,

Uwzględniając łączny czas pracy, a to 66 tygodni oraz uzyskane wynagrodzenie tj.170.268 koron szwedzkich - z obliczeń czysto matematycznych wynika, iż za 1 tydzień pracy każdy z nich powinien uzyskać wynagrodzenie w wysokości 2579,82 koron szwedzkich, a więc pokrzywdzeni :

W. Ł. (1), H. O. i G. Ś. zarobili za 8 tygodni pracy 20.638,56 koron szwedzkich,

W. M. za 6 tygodni pracy 15478,92 korony szwedzkie,

A. K. za 10 tygodni pracy 25798,20 koron szwedzkich oraz dodatkowo 6.000 koron szwedzkich za pracę przy magazynie, tj.31798,20 koron szwedzkich

J. S. za 7 tygodni pracy kwotę 18058,74 koron szwedzkich oraz dodatkowo 6.000 koron szwedzkich za pracę przy magazynie tj.24058,74 korony szwedzkie

Po odliczeniu odpowiednio u każdego z pokrzywdzonych od powyższych kwot należnego wynagrodzenia należności za paliwo i mieszkanie oraz pobranego wynagrodzenie w formie zaliczek wypłaconych w Szwecji oraz wypłat w Polsce należy stwierdzić, że :

A. K. nie otrzymał wynagrodzenia za pracę w wysokości 12742,20 koron szwedzkich tj.około 6.243,70 złotych

H. O. nie otrzymał wynagrodzenia za pracę w wysokości 6869,56 koron szwedzkich, tj.3366,08 złotych

G. Ś. nie otrzymał wynagrodzenia za pracę w wysokości 6869,56 koron szwedzkich, tj. 3366,08 złotych

W. Ł. (1) nie otrzymał wynagrodzenia za pracę w wysokości 6864,56 koron szwedzkich, tj. 3363,56 złotych

W. M. nie otrzymał wynagrodzenia za pracę w wysokości 4385,92 koron szwedzkich, tj. 2149,10 złotych

J. S. nie otrzymał wynagrodzenia za pracę w wysokości 8.188,74 koron szwedzkich, tj. 4.012,48 złotych

Przy przewalutowaniu wynagrodzenia określonego w koronach szwedzkich uwzględniono średni kurs korony szwedzkiej z okresu od października 2012r. do kwietnia 2013 przyjmując, iż 1 korona to 0,48 złotych

Oskarżony R. M. jest mieszkańcem L., posiada wykształcenie podstawowe, podejmuje prace jako budowlaniec, obecnie bezrobotny, żonaty, ojciec 2 dorosłych dzieci, w przeszłości był już karany

(dowód: karta karna k.300 , poświadczenie zameldowania k.301 , oświadczenie oskarżonego

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody :

- częściowe wyjaśnienia oskarżonego R. M. (k.350-351)

- zeznania świadków: A. K., W. M., W. Ł. (1) (k.351-352), G. Ś. (k.353v-354), H. O. (k.440-441, k.116, k.37), J. S. (k.352v-353, k.99), A. M. (2) (k.369) , A. B. (k.416-418, 183, 219-221), W. B. (k.34), M. P. (k.181)

- zeszyt z zapiskami k.213

- potwierdzenia wypłat bankomatowych k.222-232)

- korespondencja mailowa k.232-233

- zestawienia operacji bankowej k.60-63

- karty karnej k.300,

- poświadczenie zameldowania k.301,

Oskarżony R. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż nie otrzymał całego wynagrodzenia za prace od A. B. i M. P.. Podał, że do pracy do Szwecji przyjechał wraz z synem Ł. i A. K. i uzgodnione zostało, że będą mieć płacone 75 koron szwedzkich za godzinę, kolejne prace do wykonania wskazywał albo B. albo P.. W czasie tej pracy P. poprosił, aby znaleźć jeszcze 3 osoby do pracy i potem do nich dojechali Ł., Ś. i O., a na końcu S. i M.. Wtedy zmieniło się wynagrodzenie, które teraz miało być uzależnione od wykonania konkretnej roboty. W czasie pracy były wypłacane zaliczki raz w tygodniu w kwotach od 250 do 300 koron dla każdego z nich, po równo, a przekazywane były przez niego dla wszystkich pozostałych osób. Ustalono było również, że pracują wszyscy za takie same wynagrodzenie, ponoszą w takiej samej kwocie koszty mieszkania, zaś za paliwo płacą pasażerowie , przy czym wszystkie te koszty miały zostać potrącone z wypłaty. Oskarżony wskazał także, że na wyjazd każdy otrzymywał po 1.000 koron i na dzień 14 listopada 2012r. zostało wypłacone im 44.146 koron tytułem zaliczki i należności za paliwo, a pozostała kwota została przesłana na konto jego żony. Kwota która została przesłana na konto jego żony została przekazana w różnych kwotach pokrzywdzonym.

Wyjaśnieniom oskarżonego Sąd dał wiarę w części. Co do ogólnego opisu sprawy związanego z pracą to w ocenie Sądu są one zgodne z prawdą. Faktycznie bowiem zeznania świadków potwierdziły, że praca polegała na wykończeniu domu jednorodzinnego, wszyscy mieli otrzymywać jednakowe wynagrodzenie i ponosić koszty mieszkania i paliwa. Również zeznania świadków potwierdziły wyjaśnienia oskarżonego na okoliczność wykonanej dodatkowo pracy w grudniu 2012r., za którą w trójkę zarobili 18.000 koron szwedzkich.

W pozostałym zakresie zwłaszcza w zakresie rozliczeń finansowych wyjaśnienia oskarżonego różnią się od zeznań pozostałych świadków. Co do wynagrodzenia za pracę, które miało być ustalone początkowo na 75 koron szwedzkich za godzinę to okoliczność ta nie zgadza się z zeznaniami świadka A. B., który wskazał, iż wynagrodzenie było od wykonanej pracy. Jest to o tyle logiczne, że oskarżony z pokrzywdzonymi pracował bez jakiegokolwiek nadzoru i podpisywania listy obecności, byli po prostu podwykonawcami, a nie pracownikami firmy (...), a więc zeznania B. o tym, że od samego początku płaca uzależniona była od wykonania określonego dzieła znajduje oparcie w doświadczeniu życiowym.

Kolejną niezgodność to ostateczna kwota ustalonego wynagrodzenia. Oskarżony wskazuje, że nie została wypłacona cała kwota wynagrodzenia, wskazując, że zarobili w Szwecji więcej aniżeli zostało im wypłacone. Przeczą temu zeznania A. B., z których wynika, że całość wynagrodzenia za pracę w Szwecji wyniosło 188.268 koron, zaś o tej kwocie oskarżony nie wspomina, choć generalnie ta kwota jest mu znana na pewno w dniu rozliczania się z B., a więc jeszcze przed wyjazdem ze Szwecji. To, że taka kwota została ustalona wynika także z prowadzonej korespondencji mailowej, która nawiązuje właśnie do ustaleń na spotkaniu B. i M. sprzed wyjazdu.

Także niezgodne z prawdą są wyjaśnienia oskarżonego, że ponosił takie same koszty za wyjątkiem paliwa jak pozostałe osoby, a otrzymane zaliczki dzielił równo na wszystkich. I tak oskarżony wskazuje, że płacili równo za mieszkanie za wyjątkiem W. M., który zapłacił 1500 koron, podczas gdy pozostali mieli płacić 2.000 koron, a A. K. 2100 koron. Tymczasem kwota należności z tytułu mieszkania zapłacona przez samych pokrzywdzonych to kwota 13.600 koron, a więc w takim wypadku oskarżony i jego syn, pomimo tego że mieszkali w Szwecji najdłużej, ponieśliby razem koszty mieszkania w wysokości jedynie 1150 koron, a to po 575 koron każdy z nich.

Także kłamstwem są wyjaśnienia oskarżonego o wypłaconych zaliczkach. Twierdzi bowiem, że wszyscy otrzymywali m.in. na wyjazd po 1000 koron. Zaprzeczyli temu pokrzywdzeni, którzy wskazali, że otrzymali na wyjazd jedynie po 500 koron – byli to Ś., Ł. i O. i M., z kolei S. i K. nie otrzymali żadnej zaliczki, bo M. zatrzymał je na zakup benzyny i na kolejny wyjazd. Także zaliczki wypłacane przez oskarżonego, a otrzymywane za pośrednictwem W. B., brata oskarżonego w trakcie pracy w Szwecji nie były wbrew temu co wyjaśnia oskarżony – równo dzielone. Po pierwsze świadczy o tym kwota faktycznie pobranych zaliczek, która nie odpowiada sumie zaliczek pobranych przez pokrzywdzonych i odpowiednio w takich kwotach przez oskarżonego i jego syna Ł.. I tak B. wskazuje, że za paliwo i wypłacone zaliczki łączna kwota wyniosła 59722 korony. Z kolei suma paliwa i zaliczek otrzymanych przez pokrzywdzonych oraz doliczenie szacunkowe (według tego, co za ten sam okres otrzymał A. K.) do tej kwoty po 8.000 koron zaliczki dla R. M. i Ł. M. i nawet 3000 koron na paliwo wyniosła 55947 koron szwedzkich. Kolejnym dowodem obalającym wiarygodność wyjaśnień oskarżonego jest korespondencja A. B. do R. M., z której wynika, iż w grudniu pobrał zaliczki w wysokości 16.000 koron (mail z 17.12.12). Biorąc pod uwagę, że w grudniu 2012r. w Szwecji przebywali tylko we trójkę tylko przez 8 dni, a pokrzywdzeni z nim przebywający, a to J. S. i A. K. zaprzeczyli, aby dostali jakies pieniądze za wyjątkiem zaliczek, przy czym kwota tych zaliczek nie była jakaś wyjątkowa i kształtowała się w granicach łącznie po około 1000 koron to znowu brakuje informacji co stało się z pozostałą kwotą tej zaliczki. I nawet przyjmując za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, który twierdzi że dostali wtedy po 2.500 koron, to i tak wciąż brakowałoby 8.500 koron.

W tym miejscu warto również wspomnieć, iż sami pokrzywdzeni także powzięli wątpliwości odnośnie równego podziału zaliczek podczas ich pracy w Szwecji wskazując, iż kwoty otrzymywanych zaliczek ledwie wystarczały im na tygodniowe utrzymanie, natomiast nie miał z tym problemu oskarżony pomimo tego, że był osobą palącą, a więc ponosił dodatkowy wydatek.

Kolejną okolicznością sprzeczną z wyjaśnieniami oskarżonego jest to, iż nie otrzymał żadnej gotówki do ręki. B. wskazał, iż dokonał przelewów bankowych na rachunek oskarżonego i faktycznie ma to odniesienie w zestawieniu operacji bankowych na rachunku A. M. (2), żony oskarżonego w dniach 9.11.12r. i 19.11.12r w kwotach po 15.000 koron (odpowiednio 7.050 złotych i 6.900 złotych), w dniu 4.12. na kwotę 30.000 koron (13830 złotych), w dniu 12 grudnia 2012r. kwotę 17.820 koron (8223,93 złotych) i 9.01.13r. 20.047 koron (9261,71 złotych), a pozostałą kwotą należności oskarżony otrzymał w gotówce, w tym z tych pieniędzy wypłacone zostały zaliczki, należność za mieszkanie oraz paliwo

a także oskarżony otrzymał do ręki. B. dołączył kserokopie wypłat z bankomatów oraz rozliczenie robione wspólnie z oskarżonym, ponadto załączył korespondencję mailową w której w dniu 17 grudnia 2012r. pisał do oskarżonego R. M. „ zgodnie z naszymi ustaleniami podczas ostatecznego rozliczenia do wypłaty miałeś 46767 sek przy założeniu że pobrałeś zaliczki 11.000 sek. W. przekazał mi zaliczki, które pobrałeś w kwocie 16.000 sek i paliwo 2959 sek , po odjęciu różnicy do zapłaty w takim razie zostaje dla ciebie 22047 minus 2000 sek za niepomalowanie biura, na które się umawialiśmy . Łącznie daje to do zapłaty dla ciebie jeszcze 20047 sek. Ta korespondencja ma przełożenie w zeznaniach B., kiedy wspomina o gotówce wypłaconej oskarżonemu.

Zeznania świadków A. K., W. M., W. Ł. (1), G. Ś., H. O., J. S., A. B., W. B., M. P. i A. M. (2) Sąd dał wiarę w całości, albowiem są jasne, logiczne, pełne, nie zawierają wewnętrznych sprzeczności i wzajemnie się uzupełniają i mają odniesienia w dokumentach prywatnych, a to zapisach w zeszycie oraz pisemnych ustaleniach i prywatnej korespondencji. Co do zeznań pokrzywdzonych A. K., W. M., W. Ł. (1), G. Ś., H. O., J. S. to oskarżony sam potwierdził, że są one zgodne ze stanem faktycznym. Zeznania wyżej wymienionych osób są wzajemnie powiązane i pokrywają się ze sobą, a ich wskazania co do pobranej kwoty zaliczek oraz należności za paliwo ma odniesienie w robionych na bieżąco zapiskach z zeszytu, zaś co do otrzymywanych kwot gotówki w Polsce to potwierdzone zostały zeznaniami słuchanej w charakterze świadka żony oskarżonego, której Sąd także dał wiarę w całości.

Z kolei co do zeznań świadka A. B., M. P. i W. B. to Sąd uznał je generalnie za wiarygodne. Co prawda zeznania świadków M. P. i W. B. zapewne z uwagi na upływ czasu są dosyć ogólne, a tym samym mało przydatne do dokonania szczegółowych rozliczeń finansowych, jednakże zeznania A. B. w ocenie Sądu pozwalają już na dokonanie analizy tych rozliczeń. Z uwagi na upływ czasu oraz brak pisemnych uzgodnień co do wykonanej pracy pomiędzy stronami Sąd ocenił wiarygodność tego świadka posiłkując się okolicznościami pobocznymi. Jak wynika z materiału dowodowego oskarżony i świadek A. B. przed wyjazdem oskarżonego ze Szwecji spotkali się w celu wzajemnego rozliczenia się. Efektem tych ustnych ustaleń było podliczenie na kartce papieru (k.231) całej należności. Co prawda nie jest ona podpisana, ale pozostaje w logicznej ciągłości z korespondencją mailową pomiędzy oskarżonym a tym świadkiem. Zauważyć należy, iż oskarżony nie kwestionuje wypłaconych kwot, zaś główny zarzut oskarżonego polegał na tym, iż uważa, że jest to za mała kwota wynagrodzenia za to co zostało wykonane i podnosi, że nie zostały wypłacone wszystkie zarobione pieniądze. Tak więc Sąd nie znalazł podstaw, aby zarzucić kłamstwo A. B., że nie wypłacił oskarżonemu kwoty 188.268 koron szwedzkich.

Dowody w postaci zeszytu z zapiskami, dokumentacji z wypłat z bankomatów, korespondencji mailowej Sąd uznał za wiarygodne, albowiem ich prawdziwość nie została zaprzeczona. Pozostałe dowody, a to zestawienia operacji bankowej ,karta karna, poświadczenie zameldowania ma charakter dokumentów, zostały wydane przez uprawnione osoby, a ich prawdziwość nie została zakwestionowana

Sąd zważył co następuje:

Zachowanie oskarżonego R. M. zdaniem Sądu wyczerpało znamiona występku z art. 284§2 kk polegającego na przywłaszczeniu powierzzonego mienia, w tym wypadku chodzi wynagrodzenie za wykonaną pracę należne pokrzywdzonym. Materiał dowodowy wykazał, że oskarżony nie zatrudnił pokrzywdzonych A. K., W. M., W. Ł. (1), G. Ś., H. O. i J. S., lecz jedynie „reprezentował” ich interesy. Owe reprezentowanie interesów polegało z jednej strony na przyjmowaniu zlecenia na wykonanie konkretnej pracy od A. B. i M. P., a z drugiej strony przekazywaniu im kwoty żądanej za tą pracę. Oskarżony mieszkał najbliżej siedziby firmy zlecającej pracę, a więc był najbardziej dyspozycyjny, a ponadto pracował tam najdłużej, w związku z powyższym rzeczą niejako naturalną stało się, że to on kontaktował się ze zleceniodawcą. Jednakże jego zachowanie wzbudziło u A. B. i M. P. przeświadczenie, że pozostali pracujący stanowią ekipę właśnie oskarżonego. Dlatego też zapewne końcowe rozliczenia dokonywane były tylko z oskarżonym podobnie jak cała należność wypłacana była zasadniczo tylko na ręce oskarżonego. Sam oskarżony doskonale wiedział, że pieniądze należą się nie tylko jemu ale wszystkim pozostałym, a jego praca nie może być lepiej opłacona aniżeli pozostałych. Zdaniem Sądu sposób rozliczania się zarówno ze zlecającym, jak też z pokrzywdzonymi świadczy o tym, że oskarżony już od samego początku zamierzał „skorzystać” na zaistniałej sytuacji i uzyskać większe wynagrodzenie. Świadczy o tym brak jednakowe podziału pomiędzy wszystkich pracujących przekazanej w Szwecji kwoty zaliczek,

podobnie jak fakt pozostawienia sobie większej kwoty aniżeli otrzymali pozostali. Oskarżony w sposób bardzo dowolny podchodził do wypacanych pokrzywdzonym zaliczek oraz innych należności i gdyby nie odnotowywanie na bieżąco otrzymanych kolejno sum oraz należności za paliwo przez W. Ł. (1) z upływem czasu nie można byłoby ustalić jaką dokładanie kwotę już otrzymali pokrzywdzeni, a właśnie zapewne do tego zmierzał oskarżony.

Materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że oskarżonemu zostało wypłacone czy to w formie zaliczek czy też gotówki za wykonana w 8 osób pracę wynagrodzenie w kwocie 188.268 koron szwedzkich. Kwota ta została następnie pomniejszona o 18.000 koron szwedzkich, które stanowiło wynagrodzenie za całkiem inne zlecenie, a to za budowę nowego biura. Ponieważ nie można było odtworzyć jakie konkretnie prace były wykonywane, w jakim czasie i w jakim składzie, gdyż nie zachowała się w tym zakresie żadna dokumentacja którą można byłoby obustronnie zweryfikować Sąd ustalił w takim wypadku średnie wynagrodzenie tygodniowe przypadające na każdego z nich, tj. oskarżonego, jego syna Ł. M., A. K., W. M., W. Ł. (1), G. Ś., H. O. i J. S., przyjmując, że do podziału była kwota 170.268 koron szwedzkich. Następnie iloczyn tej kwoty oraz ilości przepracowanych tygodni obliczony odpowiednio do każdego z pokrzywdzonych stanowił wynagrodzenie, które powinien otrzymać każdy dany pokrzywdzony. Następnie u każdego z pokrzywdzonych uzyskana kwotę wynagrodzenia pomniejszono o otrzymane zaliczki, gotówkę otrzymaną w Polsce koszty paliwa i mieszkania i w ten sposób zostało obliczone wynagrodzenie, które nie zostało wypłacone danemu pokrzywdzonemu. Do wynagrodzeń J. S. i A. K. doliczono także po 6.000 koron szwedzkich z tytułu dodatkowej pracy. W ten sposób zostało ustalone, że oskarżony przywłaszczył sobie na szkodę pozostałych pokrzywdzonych różne kwoty, a to na szkodę A. K. 12742,20 koron szwedzkich tj. około 6.243,70 złotych, na szkodę H. O. 6869,56 koron szwedzkich, tj. 3366,08 złotych, na szkodę G. Ś. 6869,56 koron szwedzkich, tj. 3366,08 złotych, na szkodę W. Ł. (1) 6864,56 koron szwedzkich, tj. 3363,56 złotych, na szkodę W. M. 4385,92 koron szwedzkich, tj. 2149,10 złotych i na szkodę J. S. 8.188,74 koron szwedzkich, tj. 4.012,48 złotych.

Jako okres przywłaszczenia Sąd uwzględnił odpowiednio okres od pierwszej wypłaty dla danego pokrzywdzonego do ostatniego przelewu wykonanego przez firmę (...) dla oskarżonego z tytułu wykonanej pracy.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. Oskarżony jest poczytalny, zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej i nie działał w warunkach wyłączających zawinienie.

Zarzucany oskarżonemu czyn z art. 284§2 kk zagrożony jest karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął pod uwagę elementy wymienione w art. 115§2 kk, w szczególności sposób i okoliczności popełnienia czynu, działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz rozmiar wyrządzonej szkody.

Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał poprzednią niekaralność oskarżonego, nie dopatrywał się natomiast okoliczności łagodzących.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił wobec oskarżonego na okres próby 4 (czterech) lat i jednocześnie na podstawie art. 72§2 kk zobowiązał oskarżonego do częściowego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. K. kwoty 5.000 (pięć tysięcy) złotych, pokrzywdzonego W. Ł. (1) kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych, pokrzywdzonego G. Ś. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych, pokrzywdzonego H. O. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych, pokrzywdzonego W. M. kwoty 1.500 (jeden tysiąc pięćset) złotych i pokrzywdzonego J. S. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych, a to w terminie w terminie 1(jednego) roku od uprawomocnienia się wyroku

W odczuciu Sądu wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a nadto spełni swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej oraz uczyni zadość poczuciu społecznej sprawiedliwości.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, który aktualnie pozostaje bez pracy Sąd zwolnił go od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych